

Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul! (Ioan 13, 34)

PUBLICAȚIE EDITATĂ ȘI DISTRIBUITĂ GRATUIT DE PAROHIA „SF. ARH. MIHAIL ȘI GAVRIIL” - POIENIȚA, COM. VÂNĂTORI, JUD. IAȘI, PROTOPOPIATUL PAȘCANI

Duminica a 3-a din Post (a Sfintei Cruci)

Sfântul Ioan de Kronstadt

Pentru a ușura nevoița postirii, **Sfânta Biserica a rânduit ca la mijlocul Postului să se scoată Crucea de viață Făcătoare a Domnului.** Cine postește cu adevărat trebuie neapărat să rabde necazul trupului, lupta dârză cu el a duhului și pe deasupra cursele diavolului, care lucrează asupra sufletului nostru prin tot felul de gânduri aducătoare de întristare mare, mai ales celor ce nu sunt încă întăriți și desăvârșiți în viața creștină. Tocmai pe postitorii de felul acesta să-i mângâie Crucea de viață Făcătoare a Domnului, care a fost scoasă acum spre închinare și spre privirea și sărutarea ei cu inima, și să le ușureze nevoița. Să nu fie lipsiți de mângâierea ei nici cei care nu postesc cu postul adevărat, nici cei care nu postesc deloc; să alerge fiecare cu credință și cu dragoste și să-L sărute pe ea pe Mântuitorul...

Uitați-vă, Domnul pare să ne spună de pe Cruce: „Eu am răbdat atâtea pentru voi cu Preacuratul Meu Trup, pe care l-am luat pentru a voastră mântuire și care nu a fost atins de nici un păcat, iar voi vă veți da în lături să răstigniți în trupul vostru felurilele patimii și poftă? Nu veți îndura puțină amărăciune a postului? Nu veți răbda pentru o vreme lipsirea de dulceți ca să vă îmblânziți trupul, care cu cât îl îndulcești și îl saturezi mai mult, cu atât se îndrăcește mai rău? Nu veți răbda săgețile de foc ale vrăjmașului, deși Eu i-am îngăduit să străpungă Trupul Meu cel Dumnezeiesc cu săgeți de tot felul?” Iată în ce scop se scoate acum Crucea spre închinare și sărutare. **Așadar, să nu vă trândăviți din pricina postului și a luptei cu patimile și cu diavolul, ci să vă luptați bărbătește, chemându-L în ajutor pe Cel care a pățit pentru noi și cu Crucea i-a biruit pe vrăjmașii noștri, și să biruiți.** Amin.

Doamne, armă asupra diavolului, Crucea Ta o ai dat-o nouă; că se îngrozește și se cutremură, nesuferind a căuta spre puterea ei; că morții i-ai sculat și moartea o ai surpat, pentru aceasta ne închinăm îngropării Tale și Învierii.

TROPAR LA TAINA SFANTULUI MASLU

Smerita cugetare

Sfinții Părinți:

Pe urmele sfinților

Despre încercare, boală și suferință

Despre atitudinea creștină în fața bolii, **Sfântul Ambrozie** scria următoarele: „Dacă nevoia o cere, un om înțelept va primi cu bucurie neputința trupezască, dându-și chiar și întregul său trup la moarte pentru Hristos. (...) Dacă sănătatea lui va fi afectată, acest om nu se va simți rănit în suflet sau sfâșiat de suferința trupezască. El este mângâiat de lupta pentru desăvârșire în virtuți” (*Scrieri exegetice*). Apoi spune: „Toți cei bolnavi să caute rugăciunea altora, ca să se facă sănătoși; astfel ca, prin rugăciunea altora, partea bolnavă a trupului și clătănările pașilor faptelor noastre să se facă sănătoase. (...) Luați în urechi, voi cei ce sunteți bolnavi, dacă voiți să vă recăpătați sănătatea, nu lepădați cu nici un chip rugăciunea. Căutați rugăciunea altora, chemați Biserica să se roage pentru voi, și Dumnezeu, căutând la Biserica, vă va da ceea ce ar fi putut să vă refuze” (*Despre vindecarea slăbănogului*).

Încă un exemplu despre **însemnătatea rugăciunii la vreme de boală** este relatarea **Sfântului Grigorie de Nazianz** despre boala tatălui său: „Pe toată durata bolii era copleșit de dureri. Singura lui ușurare era dumnezeiasca Liturghie, în timpul căreia durerea înceta, de parcă asculta de vreun edict de interdicere”. „Acest timp trece degrabă, lupta e grea și boala mea cumplită; aproape că nu mă lasă să mă mișc. Ce mi-a mai rămas decât să mă rog lui Dumnezeu” (*Scrieri*).

Tâlcuind Parabola despre bogatul nemilostiv

și săracul Lazăr, **Sfântul Ioan Gură de Aur** arată: „De vin peste noi pedepse (necazuri), să mulțumim lui Dumnezeu prin căință, prin zdrobirea inimii și prin deasă mărturisire. Iar dacă am făcut vreun păcat în viața aceasta, sa-l ispășim, ștergând înținăciunea cu toată râvna sufletului nostru”.

Sfântul Vasile cel Mare spune: „Nici sănătatea trupezască, nici floarea tinereții, nici fericirea din casa noastră, nici bogăția cealaltă a vieții nu dăinuiesc mult, ci, dacă ești pe calea cea liniștită în viața aceasta, vei primi totuși și vijeliile. Fiindcă va veni boala, va veni și sărăcia, printr-un vânt care nu va fi totdeauna favorabil. Dar și pe bărbatul vrednic de admirație și de urmat în toate îl cuprind multe rele neașteptate și necazuri venite deodată tulbură toată fericirea lui ca niște vârtejuri de vânt. Iar relele ce sosesc unele după altele neîncetat sunt ca valurile care vin unul după altul. Desigur, vei vedea că și aceste rele au trecut odată și viața ta o vei vedea că se va schimba în bucurie și în liniște deplină și veselie. În același fel în care nu este cu puțință ca marea să rămână aceeași multă vreme, căci pe aceea pe care acum o vezi liniștită și statornică, o vei zări după puțin timp mâniată de puterea vânturilor. Iar marea pe care o vei vedea înfuriată și fierbând de tulburarea apei se potolește în curând într-o liniște adâncă” (*Despre bucurii și necazuri și despre înțelepciune*).

Sursa: ziarullumina.ro

Spune-mi cum trăiești în vremea coronavirusului, ca să-ți spun ce credință ai

Sursa foto: Raluca Ene | Basilica.ro

Tudorel Rusu | Doxologia.ro

Din capul locului, țin să menționez că aceste câteva simple gânduri se adresează celor care sunt sau care cred că sunt așa-numiții „creștini practicanți”, celor pentru care trăirea credinței nu este un hobby, ci o permanentă preocupare și stare. Subliniez și faptul că toate citatele de mai jos sunt dintr-o carte de care sigur ai auzit: Biblia sau Sfânta Scriptură.

1. Dacă în aceste ultime zile de la declanșarea stării de epidemie a virusului COVID 19 ai comportamente de continuă panică, te întristezi peste măsură și ești în pragul deznădejii, s-ar putea să fi uitat că starea creștinului autentic este una de bucurie; vorba lui Steinhart, creștinul bosumflat, supărat, mândros, aspru, încrunțat, care sparge nuci cu capul, nu e creștin. Prin urmare, dacă tu crezi cu adevărat că „**Mai înainte ca să te fi întocmit în pântecel mamei tale, te cunoșteam, și mai înainte ca să fi ieșit tu din pântecel ei, Eu te pusesem deoparte**” și că „**la voi și perii capului, toți sunt numărați**”, de ce te-ai comporta acum ca și cum toate sunt în voia hazardului? E un nonsens sau, mai bine zis, o lipsă de credință, de încredere. Cel ce se teme cu adevărat de Dumnezeu, nu se teme peste măsură de nimic altceva.

2. Din contră, dacă ignori cu bună știință măsurile impuse de autorități, crezând că tu ești „alesul lui Dumnezeu” și că nici o boală nu se poate atinge de tine, s-ar putea să cazi în păcatul ispitirii lui Dumnezeu sau al încrederii prea mari în Dumnezeu. Mi-a plăcut mult în acest sens postarea unui teolog de pe o rețea de socializare, care remarca faptul că, la învierea lui Lazăr, Mântuitorul le-a spus celor prezenți să dea ei la o parte piatra de la mormântul din Betania. Minunile nu sunt făcute de Dumnezeu pentru a ne impresiona fără rost și nici pentru lucruri sau acțiuni pe care le putem face noi înșine.

3. Dacă îi consideri pe românii din diaspora principalii vinovați de existența epidemiei în țara noastră, uitând că poate unii dintre ei s-au întors fiindcă nu aveau locuri de muncă stabile sau pur și simplu unde să stea, sau că poate, în cazuri extreme, își doreau să moară în pământul natal, te faci vinovat de încălcarea cuvântului Mântuitorului Hristos: „**Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca sufletul lui să și-l pună pentru prietenii săi**”. Nu e mai importantă viața sau moartea noastră

decât viața sau moartea semenului nostru.

4. La fel, dacă vii dintr-o zonă roșie din altă țară și nu respecti măsurile de autoizolare, încălci, de această dată cu bună știință, același citat scripturistic de la punctul 3. Nu sunt mai importante viața și interesele tale decât viața, siguranța și binele semenului tău. Și nu uita! E păcat să minți cu privire la zona din care vii. Asta dacă ești creștin: „**Nu vă mințiți unul pe altul, fiindcă v-ați dezbrăcat de omul cel vechi, dimpreună cu faptele lui**”.

5. Dacă ți-ai cumpărat produse alimentare peste măsură, pierzându-ți cumpătul, și nu te-ai gândit că poate vei lipsi prin comportamentul tău pe alții mai puțin „norocoși”, te asemeni **bogatului celui nebul din Evanghelie**, căruia i-a rodit țarina. Cine-ți garantează că vei trăi până să termini toate proviziile? Din câte știu, se poate muri în aceste zile și din alte cauze decât infestarea cu coronavirus. Sau nu?

6. Dacă te temi să te împărtășești cu Trupul și Sângele Mântuitorului din cauză că ai putea să te îmbolnăvești, mai bine nu te-ai împărtăși nici acum, nici o perioadă după, măcar până ce te vei mai întări în credință. Cum poți face aceasta, să te întărești în credință în aceste zile? Îți răspunde Sfântul Apostol Pavel: „**...ne lăudăm și în suferințe, bine știind că suferința aduce răbdare, și răbdarea încercare, și încercarea nădejde. Iar nădejdea nu rușinează. Iar credința nu este nimic altceva decât „încredințarea celor nădăjduite**”. Pe de altă parte, Mântuitorul nu ne-a spus că dacă ne împărtășim cu Sângele și Trupul Lui nu ne vom îmbolnăvi niciodată, dar ne-a spus altceva: „**Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne întru Mine și Eu întru el**”. Ce este mai important pentru un creștin: viața sau Viața?

7. La fel, dacă te temi să săruti sfintele icoane sau să te închini la sfintele moaște din cauza infestării cu noul virus, ai o mare problemă cu logica, în general, și cu credința ta, în

particular. Dacă ai crezut în trecut că sfintele moaște sau sfintele icoane pot face minuni și chiar ai avut exemple concrete în acest sens în viața ta, cum s-au putut inversa toate acestea în doar câteva zile, de ai ajuns să te temi să nu ți se întâmple ceva rău din cauza lor? Observi fractura de logică? La fel și în cazul aghezmei, al anafurei și al untdelemnului sfințit.

8. Dacă ai preferat să te informezi de pe toate site-urile posibile despre prezenta epidemie, dar ai uitat să-L întreb în rugăciune și pe Dumnezeu ce părere are despre toate acestea, ai fost din nou „**creștin**” numai cu numele.

9. Dacă ai căutat și vezi semne apocaliptice peste tot, crezând că ești mai special decât alții și că ai deslușit toate conspirațiile naționale și internaționale, adu-ți aminte că „**Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl**”. Mergi cu toată forța în direcția greșită. Vorba unei prietene: În aceste zile, unii vorbesc mai mult de antihrist decât de Hristos.

10. Dacă deja te gândești să nu participi la slujba Învierii de frica morții, citește această frază de mai multe ori. Vei observa, într-un final, că Învierea Domnului înseamnă tocmai omorârea morții. Până la urmă, viața unui creștin asta ar trebui să fie: o bucurie, o permanentizare și o nădejde continuă a biruinței Vieții asupra morții.

Îmi veți spune la final: e normal și firesc să ne fie teamă în această perioadă, e normal să ne îngrijorăm și chiar să ne panicăm. Așa este; recunosc că și eu am gândit, dacă nu am făcut, mare parte din cele de mai sus. Mi-am amintit însă că Hristos nu ne-a cerut niciodată să fim doar buni oameni firești, ci ne-a spus altceva: „**Fiți, dar, voi desăvârșiți, precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvârșit este**”. Și Apostolul Pavel ne atenționează: „**Dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică este și credința voastră. Iar dacă nădăjduim în Hristos numai în viața aceasta, suntem mai de plăns decât toți oamenii**”.

Prin urmare, nu ar fi normal și logic, dacă am avea-o cu adevărat, ca a noastră credință să lumineze acum și mai tare, la vreme de semi-întuneric?